

[Leif Hermann]

udveksling af teknologisk viden af betydelig interesse også for danske virksomheders civile produktion.«

Det er det, der i den internationale jargon hedder spin-off-virkningen fra den militære produktion på den civile produktion. Om denne spin-off-virkning taler også et dokument af 19. maj 1988 til De Forenede Nationers generalforsamling, hvori man nævner, at for så vidt den nationale sikkerhed i øvrigt er garanteret, er befolkningernes behov bedre tilgodeset ved at tilbageføre udviklings- og forskningsmidler fra forsvaret til civile formål. Præcis den samme tankegang, fru Kirsten Lee, ligger bag Brundtlandkommissionens rapport »Vores Fælles Fremtid«.

Nu er det således, at der findes et parti i denne sal, der uafladelig taler om Brundtlandkommissionen, og det er Det Radikale Venstre. Derfor vil jeg gerne stille fru Kirsten Lee det fjerde spørgsmål: Hvordan kan Det Radikale Venstre med Brundtlandkommissionen i hånden og i munden, og hvor man nu ellers går rundt med denne kommissionsrapport, stå bag et lovforslag, der har disse bemærkninger stående?

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg er kommet i tanker om, at jeg måske var så overrasket over det rent statsforfatningsretligt interessante – jeg har i hvert fald aldrig oplevet noget lignende – at jeg glemte direkte at spørge justitsministeren, om han virkelig mener, at det forslag, han har fremsat på regeringens vegne, medfører en nærliggende risiko for misbrug, når loven skal administreres. Det synes jeg er utrolig interessant at få at vide, så jeg håber, ministeren vil svare på det.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Jeg skal ikke forsøge at svare på fru Kirsten Lees vegne på det spørgsmål, hr. Leif Hermann stillede, men jeg synes dog, det må være tilladt at bringe lidt proportioner ind i debatten her, når Brundtlandrapporten nu bliver nævnt. Den drejer sig som bekendt om forholdene i den tredje verden, og jeg er sikker på, hr. Leif Hermann vil huske, hvis han graver lidt i sin store statistiske viden, at det netop er Sovjetunionen,

der er den altdominerende leverandør af krigsmateriel til den tredje verden, men det er så sjældent, jeg hører hr. Leif Hermann bringe det element ind i debatten, når vi her i salen drøfter Brundtlandrapporten.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

I lovforslagets § 17 foreslås det, at der i våbenlovens § 6 indsættes et nyt stk. 2, hvori der står:

»Krigsmateriel må kun eksporteres til lande, om hvilke der ingen anledning er til at antage, at de vil anvende våbnene i strid med FN-pagten eller til intern undertrykkelse.«

Er det ikke en lidt naiv paragraf at sætte ind, for hvis man sælger våben til et eller andet land, hvem kan så vide, hvad det vil bruge dem til om 2 eller 3 år?

Og så står der til sidst »intern undertrykkelse«. Er det Folketinget, der skal afgøre det, eller hvem er det? Jeg er da sikker på, at jeg har en helt anden opfattelse af intern undertrykkelse, end f.eks. SF har.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Til hr. Mogens Elvensø: Det er jeg ikke i tvivl om.

Til fru Kirsten Lees stedfortræder, hr. Fischer, vil jeg godt sige, at dette lovforslag handler altså om, hvad dansk krigsmateriel skal bruges til, hvem der skal deltage i produktionen af dansk krigsmateriel, og hvorvidt vi skal gå ind i en udvikling af disse ting. Det handler ikke om Sovjetunionens forkastelige salg af våben til den tredje verden. Men hvis det skal repræsentere et svar, der også dækker Det Radikale Venstre, vil jeg sige, at så begynder situationen at blive ganske interessant.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Til hr. Ole Espersens klare spørgsmål et lige så klart nej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.